Η Χεδιβική Όπερα
Φαρίντα Φάχμη, Απρίλης 2015

Η Χεδιβική Όπερα χτίστηκε ως μέρος των εορτασμών με την ευκαιρία των εγκαινίων του ανοίγματος της διώρυγας του Σουέζ. Ήταν ένα μέρος του σχεδίου του Χεδίβη Ισμαήλ για τον εκσυγχρονισμό του Καΐρου και για να μετατρέψει την Αίγυπτο σε μια σύγχρονη και ανεξάρτητη χώρα. Ο Ιταλός αρχιτέκτονας Πιέτρο Αβοσκάνη ανατέθηκε να σχεδιάσει και να κατασκευάσει την Όπερα. Λέγεται ότι ήταν ένα αντίγραφο του *Θεάτρου Λα Σκάλα* του Μιλάνου. Χτισμένο βιαστικά μέσα σε έξι μήνες, έγινε κυρίως από ξύλο με χωρητικότητα 850 θέσεων. Το παγκοσμίου φήμης *Ριγαλέττο* του Βέρντι παρουσιάστηκε το βράδυ των εγκαινίων το Νοέμβριο του 1868 σε Μονάρχες, άρχοντες και προσωπικότητες από όλο τον κόσμο. Το αριστούργημα *Αΐντα* του Βέρντι, με την παθιασμένη μουσική του και το δυνατό δράμα έκανε την παγκόσμια πρεμιέρα του την 24η Δεκέμβρη 1871 στην Χεδιβική Όπερα. Ο εθνικός ύμνος της Αιγύπτου ήταν επίσης σύνθεση του Βέρντι, αλλά άλλαξε μετά την επανάσταση το 1952.

Για σχεδόν πάνω από έναν αιώνα η Όπερα προσκαλούσε διεθνούς φήμης μουσικούς, ηθοποιούς και θιάσους όπερας. Θεατρικές εταιρείες κύρους, όπως το δράμα *les comédies Française* και η *Όπερα της Ιταλίας* έδωσαν εποχιακές εμφανίσεις, ενώ άλλες ομάδες όπως το διάσημο Ρώσικο *Χορευτικό Συγκρότημα του Μοίσεγεφ* επέστρεφαν συχνά. Εξέχοντες Αιγύπτιοι ηθοποιοί έδιναν παραστάσεις απο Αιγυπτιακά δράματα, καθώς και γνωστά ξένα δράματα μεταφρασμένα στα Αραβικά. Στα τελευταία χρόνια της, η Όπερα κάλεσε Αμερικανικό μιούζικαλ όπως *Πόργκι και Μπές* και η διάσημη τραγουδίστρια *Ζόζεφιν Μπέικερ*, καθώς και οι Ρωσικές *Μπολσόι* και το *Κίεβο* ομάδες μπαλέτου. Με τον καιρό, το όνομα Χεδιβική Όπερα έγινε η Βασιλική Όπερα, και μετά το1952 οταν εκθρονίστικε ο Βασιλιάς Φαρούκ, ονομάστηκε απλώς η Όπερα «Ντάρ ελ Όπερα».

Η Όπερα Και Τι Σήμαινε Για Μένα

Η πρώτη φορά που πήγα στην Όπερα ήμουν περίπου δεκατριών ετών. Ήταν μια συγκλονιστική και απογοητευτική εμπειρία. Δεν θυμάμαι πώς η αδελφή μου και εγώ καταφέραμε να πάρουμε εισιτήρια για μια παράσταση του *Μπαλέτου Μαρκήσιου ντε Κουέβας*. Είμασταν γεμάτοι με ενθουσιασμό και προσμονή, όταν μπήκαμε στο όμορφο και βασιλικό εσωτερικό της όπερας. Κατευθύνομασταν προς τις σκάλες και αρχίσαμε να ανεβαίνομε μέχρι που φτάσαμε στον τρίτο όροφο, ο οποίος ήταν η τελευταία σειρά των μπαλκονιών. Παρά το γεγονός ότι βρήκαμε τις θέσεις μας στην πρώτη σειρά, ήταν προς το τέλος της σειράς, ακριβώς δίπλα στον τοίχο της σκηνής. Εκείνο το βράδυ είδαμε μισή παράσταση, όχι διαδοχικά, δηλαδή, δεν είχαμε χάσει το πρώτο μισό της παράστασης και δεν φύγαμε πριν τελειώσει. Είδαμε κυριολεκτικά τη μισή παράσταση. Καθώς το αμφιθέατρο της Όπερας είχε σχήμα απο πέταλο αλόγου, και επειδή εκεί που καθόμασταν, η γραμμή της όρασης μας, μας επέτρεψε να δούμε μόνο λίγο παραπάνω απο το μισό της σκηνής. Καθ 'όλη την παράσταση, εμφανίστηκαν οι χορευτές, στη συνέχεια εξαφανίστηκαν μετά εμφανίστηκαν και πάλι. Καθ 'όλη την παράσταση στρίβαμε τους λαιμούς μας και γέρναμε προς τα εμπρός προσεκτικά πάνω από το κάγκελο καθώς παρακολουθούσαμε την παράσταση. Επιστρέφοντας στο σπιτι μας, δεν ήμασταν οργισμένοι, αλλά είμασταν μπερδεμένοι, καταρχήν επειδή ανατραφήκαμε για να αντιληφθούμε ότι ήταν προνόμιο να πάμε στην Όπερα. Στα χρόνια που ακολούθησαν, καταφέραμε να πάμε στην Όπερα πολλές φορές, αλλά σε καλύτερες θέσεις. Που να φανταζόμουνα εκείνη την εποχή, ότι εγώ, στο μέλλον, θα έδινα όντως παραστάσεις επι σκηνής αυτού του ιστορικού θεάτρου.

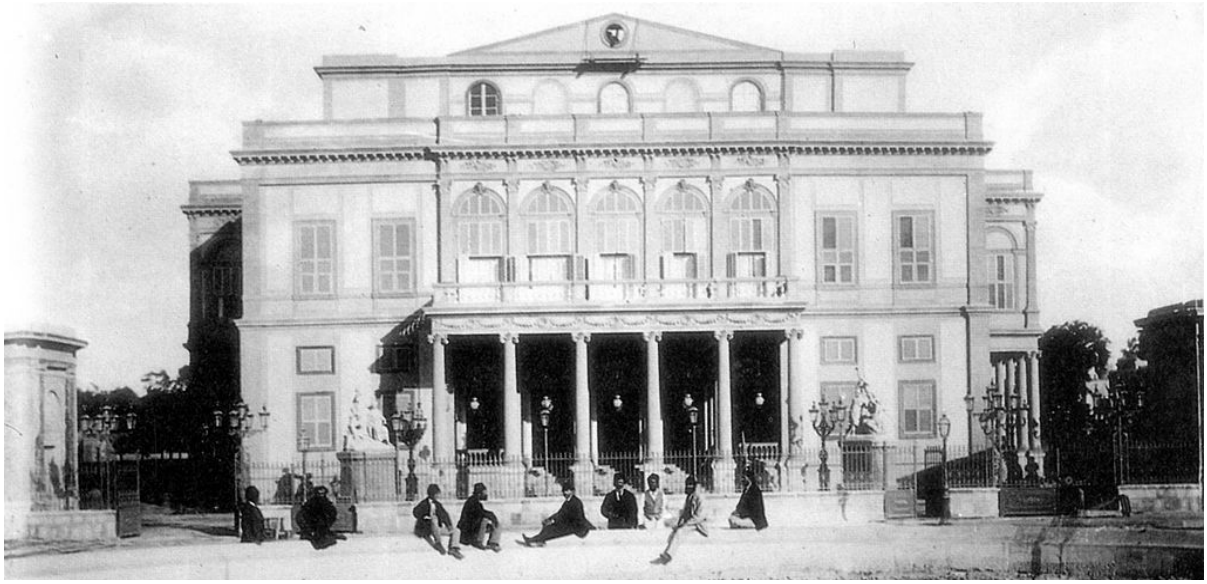

Χορεύοντας Στην Όπερα

Στη δεκαετία του 1960 ο Θίασος Ρέντα κέρδισει δημοτικότητα τόσο στην Αίγυπτο όσο και στο εξωτερικό. Ήμουν στα είκοσί μου και μια χορεύτρια αστέρι ενός θίασου που αποτελείτο από περισσότερους από 120 καλλιτέχνες, συμπεριλαμβανόμενη μια ολοκληρωμένη ορχήστρα. Εκτός τις περιοδείες του Θιάσου στο εξωτερικό, αρχίσαμε να έχουμε εποχιακές παραστάσεις στην Όπερα. Ιδού, νάμε εδώ χορευοντας στο ίδιο θέατρο που σχεδόν για έναν αιώνα είχε φιλοξενήσει εξέχουσες και παγκοσμίου φήμης καλλιτέχνες που κόσμησαν τη σκηνή του. Μέχρι και σήμερα, μπορώ να θυμηθώ το καμαρίνι μου με τις λουσάτες καρέκλες απο κόκκινο βελούδο και τους καθρέπτες του απο επιχρυσωμένη. Μπορώ να αναπολήσω τη μυρωδιά της γυαλισμένης μπογιάς στο παλιό ξύλο καθώς στάθηκα στις πτέρυγες.

Το αποκορύφωμα της απόδοσης στην Όπερα ήταν οι παραστάσεις κατόπιν εντολής που παρουσιάσαμε για τον Πρόεδρο Νάσερ και τους βασιλικούς και προεδρικούς καλεσμένους του. Η πιο αξιομνημόνευτη από αυτές τις παραστάσεις και αυτό που ήταν μια μεγάλη πηγή υπερηφάνειας και ένα διπλό τίμημα για όλους μας, ήταν όταν χορέψαμε την ίδια νύχτα και στην ίδια σκηνή με τη σπουδαία Αιγύπτια τραγουδίστρια Ουμ Καλσούμ.

Δυστυχώς και ύποπτα το πρωί της 28ης Οκτωβρίου 1971, η Όπερα γρήγορα απορροφήθηκε απο πυρκαγιά. Μαζί με το κτίριο, η συσσώρευση ενός αιώνα από πολύτιμα αντικείμενα, κοστούμια και ένα μεγάλο μουσικό αρχείο το οποίο περιλάμβανε τις χειρόγραφες σημειώσεις μουσικών συνθέσεων της παγκοσμίου διάσημης *Αΐντα* του Βέρντι . Πολλοί από εκείνους που συνδέονται με την Όπερα, μαζί με καλλιτέχνες και κριτικούς τέχνης πίστευαν ότι η φωτιά ήταν σκόπιμη. Περιττό να πω ότι ήμουν λυπημένη κατάκαρδα. Ένα μεγάλο σύμβολο των καλών τεχνών είχε τυλιχθεί στις φλόγες, σηματοδοτώντας το τέλος μιας εποχής.

Πνευματική Ιδιοκτησία ©2015 Άρθρο Φαρίντα Φάχμη, Σχεδιασμό κ διάταξη Καίτη Σαρίφ

Άρθρο Φαρίντα Φάχμη 2015
Εικόνες Μαχμούντ Ρέντα
Σχεδιασμού pdf και ιστοσελίδας Καίτη Σαρίφ
www.ketisharif.com

Παρακαλείστε να σημειώσετε οτι οι εκπαιδευτικοί θα πρέπει να ζητήσουν γραπτή άδεια από το γραφείο της Φαρίντας για την αναπαραγωγή, παράθεση ή τη χρήση οποιωνδήποτε άρθρων. Εμαιλ
office@faridafahmy.com

Η Ελληνική μετάφραση είναι γραμμένη απο την Παναγιώτα Μπακή-Μοχιεντίν, με προσωπική άδεια απο την αξιοσέβαστη Κυρία Φαρίντα Φάχμη. Επίσης, αναγνώριση και ευγνωμοσύνη στην δασκάλα/συντάκτρια Κυρία Ευαγγελία Συμεωνίδου-Μπακή. 2015*